

INTERVIEW

prof. Beban-Brkić

Kako se dogodilo da ste se zaposlil baš na Geodetskom fakultetu ?

Prvo sam radila na Građevinskom fakultetu pet-šest godina. Jedna kolegica iz Zavoda namjeravala je preći na geodetski fakultet, no odustala je. Mjesto nastavnice matematike tako je ostalo prazno i ja sam uskočila. Željela sam doći u manju sredinu, jer smatram da se tako postiže veća efikasnost u radu. Manja ekipa daje više slobode i prostora za rad. Uostalom, mislim da je dobro mjenjati radnu sredinu. Promjena veseli. Čovjek se ne smije nikad do kraja ušuškati.

Kada bi sada htjela promijeniti radno mjesto unutar struke, mislim da bih se odlučila za osnovnu školu.

Usporedite li matematiku na Građevinskom i Geodetskom fakultetu, koja je zahtijevnija i teža?

Mislim da su jednako teške. Možda bi se čak matematika na Građevinskom fakultetu mogla nazvati težom, ali to je zato što je mnogo više matematike na građevini potrebno za savladavanje stručnih predmeta.

Za početak, što mislite o geodeziji i Geodetskom fakultetu?

To je fenomenalan fakultet, kao što je i geodezija odlična struka. Osobito u ovom trenutku. Puno se gradi, sve se mijenja i vlada velika potreba za našim stručnjacima. Ukoliko završe fakultet, studentima je osiguran kruh. To i meni olakšava posao, jer teško je tjerati ljude da uče bez da ih ne čeka neka budućnost iza toga.

Kako doživljavate studente, uspjevate li komunicirati s njima, motivirati ih?

(s kojim ljudima na fakultetu najčešće surađujete?)

Jako me veseli komunikacija s mladima. Matematika je težak predmet i to donekle otežava prisniji odnos sa studentima. Željela bih ustrojiti predavanja tako da postoji izrazitija suradnja i povratna informacija od studenata. To bi i predmet učinilo lakšim i pristupačnijim.

Volim svake godine vidjet "frišku" generaciju, raditi s novim ljudima. To me veseli i oživljava. Samo postoji opasnost od ulaska u kolotečinu. Stoga nije loše katkad promijeniti radnu sredinu, ovako kako sam to ja napravila.

Od ljudi na faksu najviše surađujem s kolegicama na matematičkim predmetima, ali i s ljudima iz Zavoda. Zapravo, s bilo kim s kojim treba nešto riješiti. Suradnja je jako važna i trebala bi biti još i veća.

Što mislite o opremljenosti predavaonica i računaonica?

Osobno sam nezadovoljna stanjem koje tu vlada. Mislim da treba što više koristiti veliku predavaonicu, osobito na prvoj godini. Male nadopune i popravke mnogo bi pomogle ugodnijoj atmosferi i boljem tehničkom izvođenju nastave.

Imate li ikakav osobni prijedlog, što bi se tu dalo poduzeti?

Pa da! Na primjer: trebalo bi postaviti crne zavjese i panoe za projekcije. Nastavu bi bilo mnogo lakše i bolje držati uz pomoć računala. Tako bi i dobar dio ploče ostao slobodan za ispisivanje nadopuna predavanja ili rješavanje zadataka. Osobno ne volim grafoskope i folije.

Dobro se služite računalom?

Da, većina mojih predavanja sada se mogu naći i na Internetu. Od programa najviše volim "Mathematicu" u kojoj priređujem predavanja, i čija sam administratorica na fakultetu. Ove godine, na jednom okupljanju u Londonu na kojem ću i ja biti, očekuje se dolazak Wolframa, koji je i autor tog fenomenalnog programa. Njegove teorije su u posljednje vrijeme protresle svijet, i to je dobro. Bilo bi loše da se uspavamo...

Parkiranje na fakultetu?

Vozim *Cinquecento* i uistinu nemam nikakvih problema s parkiranjem. Mislim da je to jedan od najmanjih i najboljih automobila na svijetu. Zaista se nemam na što požaliti. Za ostale ne bih znala.

Koristite li katkad javni prijevoz na putu do fakulteta?

Ne.

Uz sve magisterije, doktorate, predavanja, vježbe i obaveze na i izvan fakulteta imate li vremena za nekakav hobi ili sport?

Da. Obožavam jedrenje! Imam i svoju jedrilicu, Elan 36. Kad mogu sudjelujem na regatama, skupa sa suprugom i djecom. Evo, upravo se sada spremam na prvu Zlarinsku regatu, samo se moram još nekako izvući s posla... Bavim se i fotografijom. Imala sam jednu izložbu na fakultetu. Također volim i kuhati, velika sam gurmanka.

Što mislite o vegetarijanstvu?

Vegetarijanstvo je dobro. Mislim da bih mogla biti vegetarijanka, no ipak uz ribu. Svojoj djeci ću

prepustiti izbor o tome, i mislim da je to stvar svakog čovjeka da sam o tome odluči, iako se s tim ne bi trebalo žuriti prije osamnaeste.

O kakvoj je fotografiji riječ?

Dokumentarnoj. Volim snimati ljude i zanate kojima se bave. Također me uzbuđuju i boje, igre s njima, kompozicije. Mnoge sam slike napravila za boravka u Iranu. Osim izložbi na fakultetu, imala sam ih i pet izvan fakulteta, posljednju na Zlarinu. Također i dvije video projekcije, tribine...

Izgleda da odlično raspolažete slobodnim vremenom!

Teško je balansirati između fakulteta i slobodnog vremena. Treba ih konzumirati u takvoj mjeri da oboje ostanu veselje. Volim svoj posao, kao i svoje hobije.

Zadnji film koji ste pogledali?

Zadnji film... trebala bi se točno sjetiti da vas ne prevarim. Pričaj s njom, od Almadovara! Genijalan film! No, uostalom, bilo je mnogo krasnih filmova u zadnje vrijeme.

A knjiga koju ste pročitali?Knjiga. Pa iskreno, bila sam umorna od ispita, klinaca, svega. Uzela sam ponovno čitati 6 knjiga Isaca Asimova: trilogiju "Zadužbina", "Golo sunce", "Pod željeznim nebom" i "Kraj vječnosti".

Čitate Isaca Asimova da se opustite?Pa da. No, volim mnogo toga. U posljednje vrijeme pročitala sam i "Girls guide to hunting 'n' fishing" od Melisse Benk. U principu volim engleske pisce: "Engleka, Engleska" od Juliana Barnes, "Shiping News", jako volim i Tolkiena.

A od naših pisaca?

Jergović, Pavičić, Tomić... U principu novu generaciju pisaca. Volim Moderni roman, kratku priču, nadrealizam, postmodernizam. Kad već spominjem kratku priču, sviđaju mi se irske priče.

Svirate li neki od instrumenata? Kakvu glazbu volite?

Ne, nekoć sam svirala no sada sam zaboravila. Glazbu? Sve volim, sve što je dobro. Moj uži izbor bio bi svakako Brian Ferry, Bob Dylan, Van Morrison, The Cranberries, Red Hot Chili Peppers, Rolling Stones, irska glazba, jazz... Volim i klasičnu glazbu, Cibelliusa, Čajkovskog, Bacha, Mozarta, sve osim opere.

Slušate li i nekog na našoj glazbenoj sceni?

Pa da, naravno. Arsena Dedića, stare pjesme Gabi Novak, Josipu Lisac, Parni Valjak, Severinu...

Što slušate dok radite?

Na primjer Von Morrisona. On mi uvijek paše.

Što mislite o narodnjacima?

Pa, u "kafanama" ako sviraju super. Moraju biti u svom ambijentu, i onda su OK. Pa svi mi katkad zapjevamo na neakvim neformalnim okupljanjima, uz hranu i piće, u dobrom društvu... No mimo toga ne.

Volite li putovati vlakom ili vam je draži neki drugi oblik prijevoza?

Obožavam! Volim i putovanja vlakom, i kolodvore i prijelaze s rampom. To je jedna od idućih stvari koje moram snimiti. Inače, svakodnevno, koristim automobil.

Volite li sunce/more ili ste više sniježno – planinski tip?

Pa ako baš moram birati isključivo, onda bi se opredijelila za sunce i more. Rođena sam na moru, i jako vezana za njega, iako živim u Zagrebu od dvanaeste godine. No zavljetala sam i kontinent i njegove čari, tako da mi na ovo pitanje nije lako odgovoriti.

Što bi ste poručili studentima?

Dolazite na konzultacije. Iskoristite mogućnosti koje vam se pružaju, koristite usluge demosa, organizirajte se ne samo za dobiti još jedan ispitni rok, nego i za poboljšanje kvalitete nastave, okoliša i radne sredine! Pobrinite se da bolje održavaju ormariće, da vam informatička oprema bude na zadovoljavajućoj razini! I na kraju: Učite matematiku!

Možete li na temelju vrhunskog iskustva izvući poruku o životu i uspjehu?

Ne, ne funkcioniram na taj način i ne mogu odgovoriti na takvo pitanje. Ako ste pod njim mislili na nekakvu sveobuhvatnu životnu filozofiju, onda je ona jednostavna: Stvari treba rješavati u svom dvorištu, i onda jednom to dvorište prestaje imati granica i kada se to dogodi, onda smo već jako daleko.

Što kažete o tome da su vaše skripte iz matematike naišle na pohvalu i drugih studenata izvan geodetskog fakulteta, kojima su pomogle da lakše pripreme ispit?

Baš mi je drago. Mislim da je to dobar primjer kako djeluje ona moja filozofija iz prethodnog pitanja.

Neko ste vrijeme živjeli u Iranu. Zašto i koliko dugo?

Da, tri godine sam živjela u Iranu. Zašto? Muža je poslalo u Iran. On je inženjer brodogradnje. Sinu mi je tada bila samo godina dana, kćeri devet i nismo željeli razdvojiti obitelj. Predavala sam matematiku u talijanskoj matematičkoj gimnaziji, u misiji. Iran je prekrasan, bilo je to divno iskustvo.

Je li se bilo teško prilagoditi na jednu tako drugačiju kulturu?

Da! Bilo je vrlo šokantno u početku, doći i početi živjeti, prihvatiti to kao dio svoje svakodnevnice.

Nakon prvih šest mjeseci željela sam pobjeći! Nakon dvanaest već sam se privikla na narod i običaje i počela sam uživati. To je predivna zemlja. Osim Teherana koji je crno-bijeli, monokromni grad, čitavim Iranom vladaju boje i koloriti koji se protežu kroz prirodu, gradove i narodni folklor. Šarene nošnje, običaji, drevna perzijska arhitektura. Samo da vidite Perzepolis i Susu, već ste se toliko toga nagledali...

Što mislite o tome što je Bushova administracija Iran svrstala u tzv. "osovinu zla"?

Svaka je zabrana loša, kao i isključivost. Iranska politika je prepuna i jednog i drugog, no to ipak nije u redu. Nitko se ne može tako postavljati i superiorno druge kategorizirati, pogotovo ne u tako oštrim podjelama kao što su dobro i zlo. No politika je jedno, a narod je drugo. Revolucija je bila za dobrobit naroda. Ima vrlo pozitivan predznak, jer narod sada živi bolje.

Rekli ste da ste porijeklom s mora, odakle točno?

Iz Splita.

Jeste li zadržali kontakte sa rodnim gradom?

Naravno! Redovito ga posjećujem. Imam dosta prijatelja i rodbine koji me uz njega vežu.

Što mislite o životu u Splitu, u odnosu na život u Zagrebu?

Ja sam zaljubljena u Split! Čist je i prekrasan. Bura i sunce ga uvijek lijepo pročiste. Tu su i šetnje uz more..., nikad nije dosadno!

Vaše osobno mišljenje o matematici?

Jako je volim, i nažalost nije mi hobi već posao. To zna katkad, u svim profesijama, kada se miješa posao i zadovoljstvo, izazvati gađenje. No kad prođe ta faza gađenja otvaraju se brojne mogućnosti.

Koji dio matematike najviše volite?

Bazno volim logiku. Diplomski rad mi je iz područja matematičke logike. Volim probleme koji se mogu sustavno rješavati. Također, volim i izazove. Izgradnja novih modela, sustava... to je izazov! Važno je stvari postavljati tako da budu kompatibilne, da funkcioniraju u sustavu. I sama sam kreirala jedan model, za područje izotropne geometrije.

Da se vas pita, da li bi što izmjenili u načinu predavanja?

Zapravo da, uvela bih drugačiju nastavu. Više asistenata, tjedne zadatke koji bi poticali konstantnu interakciju, dovesti do stanja da ispiti postanu nepotrebni.

Koje bi matematičke gimnazije u hrvatskoj izdvojili kao najbolje?

V. zagrebačku i III. splitsku.

*Razgovarao:
Nikola Kuprešanin*